

Reis van Hans en Henny Bouma gevorderd tot de Goby-woestijn

Harm en Henny Bouma reizen met hun Landrover in de Dutch Round Table Tour for Children 2004 van China naar Nederland. Regelmatig doen zij verslag in deze krant.

Door Harm en Henny Bouma (bewerking Dick Baas)

JUZHAIGOU/NUN-

SPEET - Het is al weer heel wat dagen geleden sinds we gelegenheid hadden om een wat meer gestructureerd berichtje te sturen. Enerzijds doordat vaak simpelweg de tijd ontbreekt en anderzijds doordat de internetmogelijkheden in China buiten de grote steden erg beperkt zijn.

We zijn nu in een van de bekendste toeristengebieden van China en hebben na veel zoeken in een achterafsteegje, door een obscuur poortje, een internetcafé gevonden. Daar zie je dan plotseling hele rijen jonge chinezen zitten te surfen of simpelweg spelletjes te doen. Het tarief is tot nu in China universeel: twee Yuan per uur. En dat is dan omgerekend twintig eurocent. We zijn dus snel terug gegaan naar het ho-

tel om dit bericht te schrijven.

Het eten blijft een dagelijks terugkerend avontuur. De methode van bestellen in een restaurant hebben we al eens beschreven: aanwijzen door middel van het veelgeprezen plaatjesboek en/of aanwijzen op de belendende tafeltjes. Maar ook hier wordt iets soms heel letterlijk opgevat. Toen ik een goed uitzien-de schotel op het tafeltje van een gezellig etend gezin aanwees werd het betreffende gerecht meteen van hun tafeltje weggenomen en op ons tafeltje neergezet, zonder protest van de 'berooide' gasten overigens.

Als we op een avond meer dan veertig Yuan per persoon uitgegeven hebben dan hebben we echt duur gedaan. Let wel, dit zijn all-in prijzen, dus inclusief thee en bier. Meestal ligt het zo rond de twintig Yuan. Dat is dus twee euro per persoon. Het bijzondere is, dat als je de ingrediënten in de winkel koopt, je al meer kwijt bent.

Fruit is wel relatief duur, de kleinste verpakking rijst is vijf kilo en producten als yoghurt zijn zeldzaam. Kaas kent men absoluut niet. We hebben inmiddels en aantal da-

gen in Binnen-Mongolië doorgebracht.

Een prachtig gebied wat echter in hoog tempo door de Han-Chinezen in ontwikkeling (bezit) wordt genomen. En aangezien Han-Chinezen iets met bomen hebben worden de steppen voorzien van boomstroken zoals onze IJsselmeerpolders. De enkele gebieden die nog ongerept zijn, zijn prachtig, ongekend wijs. Die wijdsheid is nauwelijks op foto of film vast te leggen, vooral ook door de effenheid in kleur. Tijdens een lunchpauze aan de oever van de Gele rivier hebben we een echtpaar ontmoet, waarvan de vrouw de leiding had over een boerenbedrijf. Op de uitnodiging dit te bezichtigen gingen we natuurlijk graag in. Na zo'n twintig kilometer rijden kwamen we bij een verzameling gebouwen waar bij nader inzien zo'n driehonderd melkkoeien gehuisvest waren in loopstallen. De oorsprong van deze koeien was Nederlands zoals ons werd verteld. Verrassend was de melkopbrengst: toch zo'n zesduizend kilogram per jaar. Er werd gemolken in een eveneens uit Nederland gehaalde melkinrichting bestaande

uit een verdiepte goot voor de melker en aan weerszijden zo'n vijftien melkgarnituren aangesloten op een melkleiding systeem naar een koeltank. Het voer bestond uit gedroogde maisstengels, soms wat verse maisstengels en erwten en bonen. In dit gebied ligt ook het mausoleum voor Djengis Khan. Het echte graf van hem is nooit gevonden maar men vermoedt dat het zich in deze streek bevindt. We rijden regelmatig door uitlopers van de Gobi woestijn, die men met het aanplanten van bremstruiken in toom probeert te houden. De kolengebieden die we soms doorkruisen zijn een ecologische ramp: alles zwart van het stof en overal de rook van de cokesovens. En daartussen leven nog mensen. De overvol geladen vrachtwagens met kolen vormen een groot gevaar voor het verkeer, mede door de slechte wegen vallen er regelmatig grote brokken kolen af waarvan maar al te vaak de voorruit van de tegemoet rijdende auto het slachtoffer wordt. De hoopjes glas om de paar honderd meter illustreren dat.

